

Hồi thứ 56

Viên Tử Y lại đoạt chương môn

Hồ Phỉ và Trình Linh Tố đưa mắt nhìn nhau nghĩ bụng :

- Tên mãng phu kia tuy hành vi thô lỗ một cục nhưng Chu Thiết Tiêu đưa lời từ tạ quá kính trọng . Không hiểu đại hán mặt đen kia ở môn phái nào ?

Sau một lúc , tiếng bước chân vang lên . Hai người đi vào . Chu Thiết Tiêu dắt tay đại hán cười ha hả nói :

- Mãng phu hồi mãng phu ! Mau kính mời Hồ đại ca ba chung rượu đi ! Hồ đại ca vui lòng lượng thứ cho người rồi . Y là bậc đại trượng phu đã thốt ra lời quyết không thay đổi .

Hồ Phỉ bỗng đứng phắt dậy vọt ra khỏi lương đình , điếm chân trái lạng người tới chặn đường rút lui của người kia . Nét mặt xám xanh , chàng lớn tiếng quát :

- Họ Chu kia ! Người làm trò quỷ gì đây ? Nếu ta không đâm chết tên này thì không phải là hảo hán .

Người tiến vào chính là Phụng Thiên Nam , chương môn phái Ngũ Hồ ở Trấn Phật Sơn tỉnh Quảng Đông . Hắn đã sát hại cả nhà Chung A Tứ .

Bây giờ Hồ Phỉ mới hiểu rõ . Nguyên Chu Thiết Tiêu bày ra cạm bẫy này lại sai một tên mãng phu đến rắc rối lừa gạt cho Hồ Phỉ đưa lời tha thứ cho mãng phu .

Hồ Phỉ nghĩ tới tình trạng toàn gia Chung A Tứ bị thảm tử , mắt đỏ sọng cơ hồ tóe lửa .

Chu Thiết Tiêu nói :

- Hồ đại ca ! Tiểu đệ đã nói thẳng với đại ca bao nhiêu ruộng nương nhà cửa ở Nghĩa Đường Trấn toàn là của tên mãng phu này tặng cho . Cả tòa nhà này cũng mua của hắn . Bậc đại trượng phu há tất để tâm đến những chuyện oán thù nhỏ mọn . Phụng lão đại ! Bồi tội Hồ đại ca đi !

Hồ Phỉ thấy Phụng Thiên Nam toan hành lễ liền giang hai tay ra nói :

- Hãy khoan !

Chàng quay lại bảo Trình Linh Tố :

- Nhị muội ! Nhị muội lại đây !

Trình Linh Tố rảo bước đến đứng bên chàng .

Hồ Phỉ đồng dục nói :

- Hồ mỗ kết bạn với ai là vì ý hợp tâm đầu , biết điều phải trái . Chúng ta uống rượu đánh bạc nhưng bậc đại trượng phu phải lấy nghĩa khí làm đầu . Dùng kim ngân lung lạc Hồ mỗ là coi Hồ mỗ không đáng một đồng .

Tăng Thiết Âu cười nói :

- Xin Hồ đại ca đừng hiểu lầm . Phụng lão đại có đưa tặng chút lễ mọn cũng chỉ vì lòng kính trọng , đâu dám khinh thường lão huynh .

Hồ Phỉ xua tay đáp :

- Lão họ Phụng này làm oai làm phước ở Quảng Đông vì mưu sang đoạt một mảnh đất của nhà hàng xóm mà đưa toàn gia người ta vào chỗ chết , Hồ mỗ chẳng có thân tình cố hữu gì với nhà họ Chung nhưng đã dúng tay vào việc này thì thể cùng tên ác ôn họ Phụng chẳng đội trời chung . Nếu Hồ mỗ có đắc tội với bạn hữu cũng vì tình thế bất đắc dĩ . Xin các vị miễn thứ cho . Chu đại ca ! Xin đại ca thu lại tòa nhà này .

Chàng nói rồi móc vãn khế trong bọc áo ra khế liệng tới trước mặt Chu Thiết Tiêu .

Chu Thiết Tiêu đành đón lấy, toan đưa lại cho chàng nhưng Hồ Phỉ đồng dục nói :

- Nơi đây tuy là đất kinh sư , dưới chân thiên tử . Lão họ Phụng lại không biết bao nhiêu là bạn hữu nhưng Hồ Phỉ này đêm nay gạt tánh mạng sang một bên để liều mình với hấn . Ai là bạn hữu của Hồ Phỉ thì xin đừng cản trở , còn ai là bạn của họ Phùng thì cứ việc xông cả vào .

Chàng nói rồi hai tay chấp đở sau lưng .

Hồ Phỉ biết rõ trong thành Bắc Kinh rất nhiều cao thủ . Phụng Thiên Nam đã dám ló mặt ra là hấn chuẩn bị rồi . Không kể đến trợ thủ nào khác , nguyên Vương thị huynh đệ , hai lão Chu , Tăng cũng đủ mệt rồi , nhưng vì lòng phẫn khích đến cực điểm , chàng đã gác sự sống chết ra ngoài .

Chu Thiết Tiêu cười khanh khách nói :

- Hồ đại ca đã không nể mặt thì việc hòa giải giữa chúng ta không thành rồi . Phụng lão đại ! Mời lão về đi thôi , chúng ta còn uống rượu đánh bạc .

Hồ Phỉ để gì kiếm thấy Phụng Thiên Nam , khi nào còn để hấn thoát thân ? Chàng vươn tay nhảy xổ về phía hấn .

Chu Thiết Tiêu cau mày nói :

- Thế này thì quá lắm !

Tay trái hấn đưa ngang ra cản trở , tay mặt xoay thành âm chưởng ngấm ngấm ra chiêu Đảo Duệ Cứu Ngư Vỹ chụp lấy cổ tay Hồ Phỉ .

Hồ Phỉ đã động thủ tức là tính cả bọn trợ quyền của đối phương vào trong rồi , nhưng chàng nghĩ bụng :

- Họ đã giữ lễ với mình rất chu đáo thì mình quyết không động thủ trước .

Chàng thấy Chu Thiết Tiêu vươn tay chụp cũng không trả đòn để lão chụp trúng cổ tay , nắm lấy huyết mạch môn .

Chu Thiết Tiêu cả mừng tự nhủ :

- Tân Nại Chi và Phụng lão đại khoa trương bản lãnh thành nhỏ này ghê gớm lắm , ai ngờ chỉ có thế . Hà tất ta phải nhường nhịn gã ?

Miệng hấn vẫn nói :

- Không nên động thủ .

Hắn thừa cơ vãn một cái , không ngờ xương tay Hồ Phi cứng như sắt , phản ứng rất mạnh . Chu Thiết Tiêu chân đứng không vững loạng choạng cúi về phía trước ba bước .

Môn cảm nã của hắn là một công phu đặc ý nhất trong Ung Trảo Nhận Hành Môn . Hồ Phi đã đả bại đại sư huynh chưởng môn của hắn về công phu này .

Hai người đang trao đổi một chiêu thì Phụng Thiên Nam đã xoay mình chạy đi .

Hồ Phi vung chưởng đánh tới . Phụng Thiên Nam xoay tay đón đỡ .

Giữa lúc ấy bỗng nghe Tăng Thiết Âm la lên :

- Chúng ta còn uống rượu đánh bạc , sao lại làm tổn thương hòa khí ?

Hắn đưa ngón tay cứng như sắt thành thể ưng trảo chụp vào sau lưng Hồ Phi . Bề ngoài ra chiêu khuyên giải tử tế mà thật tình hắn hạ sát thủ . Nhưng Hồ Phi chỉ quyết tâm đánh Phụng Thiên Nam còn đối với địch nhân tập kích ở phía sau chàng lơ đi như không hay biết .

Gã họ Niếp không nhịn được la lên :

- Hồ đại ca ! Coi chừng !

Trong chớp mắt năm ngón tay đã chụp xuống sau lưng Hồ Phi nhưng chỗ ngón tay chạm vào khác nào đụng phải khối gân bì vừa cứng vừa dày . Da thịt trên lưng chàng khiến cho năm ngón tay của hắn tuột đi .

Ân Trọng Tường thấy hai lão Chu , Tăng không cản trở được liền nhảy xéo lại vung quyền đánh thẳng vào mặt Hồ Phi .

Hồ Phi cúi đầu xuống , tay trái đập vào sau lưng hắn .

Người Ân Trọng Tường bay đi xô vào sau lưng Phụng Thiên Nam .

Chàng không ngờ Phụng Thiên Nam né mình tránh khỏi , đầu Ân Trọng Tường đập vào tòa núi giả . Nếu Phụng Thiên Nam vươn tay ra cứu hắn tất bị chậm lại một chút . Hắn là một tay giáo quyết thâm độc , thấy Ân Trọng Tường vì ra tay cứu mình mà mất mạng đến nơi , hắn cũng bỏ mặt lại còn đập vào vai bạn để mượn đà nhảy vọt lên tường vây .

Bỗng nghe đánh " huých " một tiếng , Ân Trọng Tường đụng phải hòn núi giả vỡ óc chảy máu chết ngay lập tức .

Mọi người bàng quan đều là những tay hảo thủ làm gì chẳng nhìn ra cử động đê hèn của Phụng Thiên Nam ? Vương thị huynh đệ đã định ra tay viện trợ nhưng vẫn sợ bản lĩnh khủng khiếp của Hồ Phi . Chúng đang nghi ngại trong lòng , bây giờ lại thấy Phụng Thiên Nam chỉ mong trốn thoát một mình , chẳng lý gì đến tình bằng hữu . Chúng đưa mắt nhìn nhau , mặt lộ vẻ khinh bỉ , không chịu ra tay đối nghịch với Hồ Phi nữa .

Hồ Phi tự nhủ :

- Nếu để tên gian tặc Phụng Thiên Nam trốn ra ngoài tường vây thì mình chàng thêm mất công . Huống chi hắn nhất định còn viện binh ra ngoài .

Chàng thấy hai chân hắn sắp đặt xuống đầu tường liền di động thân hình nhanh chân vọt lên trước cản lại .

Phụng Thiên Nam vừa dừng xuống đầu tường đột nhiên thấy trước mặt hiện ra một người . Dưới bóng trăng , hắn nhìn rõ là Hồ Phi , bất giác giật mình kinh hãi không bút nào tả xiết . Hắn xoay tay mặt đưa lưỡi đao truy thủ sáng loáng từ dưới lên trên nhằm đâm vào bụng chàng .

Hồ Phi vội tung chân đá trúng vào cổ tay Phụng Thiên Nam . Lưỡi truy thủ bay đi rớt xuống người tường .

Phụng Thiên Nam ra tay cũng tàn độc phi thường . Hắn đứng trên đầu tường chỉ cách Hồ Phi chừng hơn thước . Lưỡi truy thủ đâm sếnh , hắn liền vung quyền đánh tới .

Hồ Phi không rút tay về , phưỡn ngực ra hứng lấy thoi quyền . Binh một tiếng ! Phụng Thiên Nam bị quyền lực của mình đẩy lùi lại . Chân đứng không vững , hắn bị hất xuống khỏi tường vầy .

Hồ Phi nhảy xuống theo toan đạp chân lên người Phụng Thiên Nam nhưng hắn lăn đi một vòng , chân chàng đạp không trúng .

Phụng Thiên Nam lại chỉ chân trái xuống nhảy vọt lên đầu tường .

Lần này Hồ Phi không để hắn kịp đứng xuống đã vung hai tay thi triển thân pháp Nhất Hạc Xung Thiên vọt lên cao hơn đối phương mấy thước . Lúc chàng hạ mình xuống cưỡi trúng vào đầu vai đối phương . Hai chân chàng liền cặp chặt lấy cổ hắn .

Phụng Thiên Nam bị nghẹn thở , tự biết không còn cách nào thoát được đành nhắm mắt chờ chết .

Hồ Phi quát :

- Tên gian độc này ! Bữa nay là ngươi phải đền tội ác .

Chàng giơ tay lên đạp xuống đầu đối phương . Giữa lúc ấy đột nhiên sau lưng chàng cảm thấy đao phong mát rượi rồi thanh âm trong trẻo quát lên :

- Thủ hạ lưu nhân !

Hồ Phi động tâm xoay tay lại chụp cổ tay địch nhân .

Người kia thân thủ cũng mau lẹ phi thường , đâm một nhát không trúng lập tức biến chiêu . Hai lưỡi truy thủ chia ra đâm vào cạnh nách Hồ Phi .

Hồ Phi tức giận hỏi :

- Viên cô nương ! Tại sao cô nương chuyên làm khó dễ taị hạ ?

Chàng quay đầu nhìn lại thấy người kia tay cầm truy thủ mình mặc áo xanh , da trắng như tuyết, đầu bịt khăn xanh . Chính là Viên Tử Y .

Dưới bóng trăng , chàng nhìn rõ nàng nửa giận nửa cười , nàng cất tiếng đáp :

- Ta muốn lãnh giáo công phu không thủ nhận bạch nhật của Hồ địa hiệp .

Hồ Phi hỏi :

- Ngày tháng còn dài , hà tất cô nương phải vội vàng trong chốc lát .

Lúc chàng tung mình vọt về phía Phụng Thiên Nam , Viên Tử Y uốn mình nhảy lên . Tay cầm trủy thủ chỉ vào cổ họng chàng .

Hồ Phi chẳng thể không tự cứu , đành hạ thấp khuỷu tay đánh chệnh chếch vào vai nàng .

Trong khoảng khắc , hai người đã đưa lại mười mấy chiêu . Dao quang lấp loáng , bóng chưởng tung hoành . Chiêu nào cũng kinh tâm động phách .

Chu Thiết Tiêu , Tăng Thiết Âu và Vương thị huynh đệ chưa biết Viên Tử Y , đột nhiên thấy nàng giải cứu Phụng Thiên Nam trong lúc nguy cấp mà võ công lại rất cao cường đều lấy làm kinh ngạc .

Hai người này ra tay mau lẹ , quần hào trông hoa cả mắt . Bỗng nghe Hồ Phi quát lên một tiếng , hai người cùng nhảy lên đầu tường rồi vọt ra ngoài .

Viên Tử Y múa tít lưỡi trủy thủ phóng những chiêu tàn độc và nhằm vào yếu huyệt trên người Hồ Phi tưởng chừng như cuộc đấu liều mạng .

Hồ Phi không dám chần chừ phải ngưng thần tiếp chiêu . Tay chàng nghe Phụng Thiên Nam vừa cười vừa hô :

- Hồ gia tiểu huynh đệ ! Lão ca ca xin kiếu thôi . Chúng ta còn có ngày tái ngộ .

Hồ Phi tức giận muốn tung mình rượt theo nhưng bị Viên Tử Y quán quít không sao thoát thân được . Trong lòng oán hận , chàng quát hỏi :

- Viên cô nương ! Giữa tại hạ và cô nương chẳng có thù oán gì ...

Chàng nói chưa dứt lời bỗng thấy bạch quang lấp loáng . Lưỡi trủy thủ của Viên Tử Y nhằm đâm vào vai bên trái chàng . Nên biết những cao thủ tỷ đấu sống chết xảy ra trong chớp mắt , không thể nóng nảy được . Võ công của Hồ Phi chỉ hơn Viên Tử Y một chút nhưng chàng tay không mà nàng cầm đao và tình thế ngang nhau rồi .

Hồ Phi dương mắt lên nhìn Phụng Thiên Nam chạy đi , không khỏi phân tâm liền bị đao quét trúng vai bên trái xẻ rách áo đánh " roac " một tiếng .

Giả tử Viên Tử Y khẽ đưa lưỡi trủy thủ qua mé hữu thì chàng lập tức bị thương đến chảy máu nhưng nàng lại xoay về mé tả .

Hồ Phi thấy trên vai mát lạnh mà không bị thương chút nào . Chàng sững sốt hỏi :

- Sao cô nương hạ thủ còn lưu tình ?

Viên Tử Y cười khanh khách xoay ngược chuôi trủy thủ liệng về phía chàng . Đồng thời nàng rút cây nhuyễn tiên ở sau lưng ra nói :

- Hồ đại ca ! Chúng ta tỷ đấu bằng khí giới một phen .

Hồ Phi toan vươn tay đón lấy trủy thủ bỗng nghe Trình Linh Tố đứng trên đầu tường hô lớn :

- Dùng đơn đao hay hơn .

Rồi cô liệng đao xuống .

Nguyên Trình Linh Tố thấy Hồ Phi xích thủ không quen sợ chàng thất lợi đã chạy vào phòng lấy khí giới liệng ra cho chàng .

Viên Tử Y la :

- Hảo muội tử !

Đột nhiên nàng vung nhuyễn tiên quét lên tường .

Trình Linh Tố vội nhảy xuống .

Viên Tử Y áp đầu roi vào tường để lấy đà nhảy vọt lên như con chim khổng lồ để tiến vào . Dưới ánh trăng , tá áo nàng tung bay phát phới như tiên tử không gian . Người nàng chưa hạ xuống đất đã vung tiên nhằm quét xuống Trình Linh Tố . Miệng nàng hô :

- Trình gia muội tử ! Hãy đón tiếp ba chiêu của ta .

Trình Linh Tố cúi đầu né tránh khỏi một roi . Nhưng tiên pháp của Viên Tử Y biến chiêu rất mau lẹ lướt từ mé tả qua mé hữu bao phủ lất người cô .

Hồ Phi biết Trình Linh Tố không phải là địch thủ của Viên Tử Y . Nếu chàng rượt theo Phụng Thiên Nam lại sợ Viên Tử Y hạ sát thủ . Dù phải bỏ mất cơ hội cũng đành chịu , chàng nhảy vào trong vườn vung đao lên hô :

- Cô nương muốn tử thí thì tử thí .

Viên Tử Y la lên :

- Hảo đại ca ! Đại ca quý cô em quá !

Nàng xoay roi toan quán lấy lưỡi đao của Hồ Phi .

Bây giờ hai người trong tay đều có binh khí , cuộc chiến đấu khác hẳn lúc trước .

Hồ Phi thi triển đao pháp gia truyền có nhu có cương , lúc mau lẹ như sấm dậy chớp nhoáng , lúc trầm trọng như lay non dốc biển .

Tiên pháp của Viên Tử Y cũng tung hoành rất linh động , đáng mặt đại danh cao thủ .

Chỉ trong khoảng khắc hai người đã chiết giải ngoài hai chục chiêu . Thật là roi vung như rỗng bay phượng múa , đao chém như mãnh hổ tung hoành .

Bọn Tần Nại Chi , Chu Thiết Tiêu đều là những cao thủ không ngớt gật đầu khen ngợi .

Hai nhân vật này còn nhỏ tuổi mà võ công cao thâm đến thế , thật là hiếm có .

Thực ra hai người lúc tử đấu bằng khí giới phát huy hai , ba thành công lực . Hồ Phi thấy Viên Tử Y gặp những cơ hội khẩn yếu vẫn cố ý bỏ lơ nên chàng cũng nhường nhịn mấy phần . Chàng vừa chiến đấu vừa nghĩ thầm :

- Nàng đối với ta như vậy không hiểu có dụng ý gì ?

Chu Thiết Tiêu , Tăng Thiết Âu , Tần Nại Chi ba người lúc này đã ra tay đối phó với Hồ Phi biết là lấy một chọi một thì khó mà địch nổi chàng . Chúng thấy Viên Tử Y quán quát lấy chàng chính là cơ hội tốt cho chúng hạ thủ . Chúng liền đưa mắt ra hiệu , giả vờ ngưng thần quan chiến đồng thời tản ra xung quanh để vây đánh Hồ Phi .

Đã là những tay cao thủ võ học thì lúc động thủ đều mắt nhìn bốn mặt , tai nghe tám phương . Cả Hồ Phỉ cả Viên Tử Y đều nhìn rõ thái độ của bọn Chu Thiết Tiêu .

Hồ Phỉ trong lòng nóng nảy nghĩ thầm :

- Bọn này mà xông cả vào thì tuy ta muốn thoát thân chẳng khó gì nhưng mình không thể chìa tay để chiếu cố cho Trình gia muội tử .

Chàng liếc mắt nhìn thấy Trình Linh Tố đứng sững một bên vẻ mặt thản nhiên , liền bụng bảo dạ :

- Bây giờ chỉ có cách đánh lui Viên cô nương rồi sẽ đối phó với bọn kia .

Nghĩ tới đây chàng vung đao đánh veo veo liền ba chiêu và đều là những chiêu thức lợi hại trong Hồ Gia Đao Pháp .

Viên Tử Y vừa né tránh vừa đỡ gạt miệng hoan hô :

- Hảo đao pháp !

Đột nhiên nàng thu roi về không chống đối Hồ Phỉ mặc dù chàng phóng đao đâm tới sau lưng nàng . Nàng ra chiêu Phụng Hoàng Tam Điểm Đầu đâm tới trước mặt ba người Tăng Thiết Âu , Chu Thiết Tiêu và Tần Nại Chi .

Chiêu này đánh ra đột ngột . Ba người vội nhảy lùi lại phía sau .

Tăng Thiết Âu chậm một chút bị ngọn roi quét trúng cổ , lần lên một vết máu tím bầm .

Lúc này mũi đao của Hồ Phỉ chỉ còn cách lưng Viên Tử Y không đầy một thước . Chàng thấy nàng đột nhiên xoay roi đánh lui địch nhân giúp mình liền dừng tay lại ngay tức khắc . Thanh đơn đao không phóng tới cũng không lùi lại đứng nguyên chỗ như đóng đinh ở không gian mới thật là tuyệt diệu . Hăm được chiêu thức trong lúc bất ngờ còn khó hơn đâm tới địch nhân đến mười lần .

Viên Tử Y dương cặp mắt trong sáng lên nhìn Hồ Phỉ nói :

- Sao đại ca không đâm tới .

Bỗng nghe Tăng Thiết Âu la lên :

- Cả ca ca lẫn muội muội đều giỏi quá !

Sa thâm nét mặt , Viên Tử Y đột nhiên thu tiên về nhìn Hồ Phỉ hỏi :

- Hồ đại ca ! Đại ca hãy giới thiệu cho tiểu muội biết những vị anh hùng hảo hán này .

Hồ Phỉ đáp ;

- Hay lắm ! Vị này là chương môn Bát Cực Quyền đại danh là Tần Nại Chi . Vị kia là chương môn Ứng Trảo Nhận Hành Chu Thiết Tiêu đại gia ...

Tiếp theo chàng giới thiệu bọn Tăng Thiết Âu , Ưông Thiết Ngạc và Vương Kiếm Anh , Vương Kiếm Kiệt .

Lúc này Ân Trọng Tường được Vương Kiếm Anh cứu tỉnh . Hấn thóa mạ Phụng Thiên Nam không ngớt .

Hồ Phỉ sau cùng giới thiệu Viên Tử Y cùng quần hào .

Chàng động tâm nói tiếp :

- Viên cô nương là tổng chương môn ba phái Thiếu Lâm Vi Đà Môn .
Quảng Tây Bát tiên Kiếm , Hồ Nam Dịch Gia Loan Cửu long Tiên .

Mọi người không khỏi động dung . Tuy họ biết Hồ Phi không nói dối mà họ lộ vẻ không tin .

Viên Tử Y đáp :

- Hồ đại ca chưa nói hết . Côn Luân Đạo ở phủ Hàm Đan , Thiên Cương Kiếm ở phủ Chương Đức , Na Tra Quyền ở Bảo Định , cả ba môn này cũng mời tại hạ làm chương môn nhân .

Hồ Phi nói :

- ủa ! Té ra cô nương ở dọc đường lại vinh thăng thêm chương môn ba nhà . Cung hỷ ! Cung hỷ !

Viên Tử Y cười đáp :

- Đa tạ ! Chuyến này tiểu muội đến Bắc Kinh có ý định làm tổng chương môn mười nhà nhưng không đánh nổi Thanh Hư lão đạo trên núi Võ Đương tỉnh Hồ Bắc , lại không dám dây vào Vô Thức hòa thượng ở chùa Thiếu Lâm tỉnh Hà Nam thì vừa may lại gặp ba vị chương môn ở đây . Nay ! Chư đại gia ! Chương môn của Tái Bắc Lôi Điện Môn là Ma Lão phu tử có đến Bắc Kinh không ?

Người sử Lôi Chấn Đáng là võ sư Chử Oanh , nghe nàng hỏi tới sư phụ liền đáp :

- Trước nay gia sư chưa từng vào nội địa . Nếu có việc gì đầu giao cho bọn đệ tử hiện lý .

Viên Tử Y nói :

- Hay lắm ! Chử đại gia là đại sư huynh cũng kể như là nửa vị chương môn . Vậy đêm nay tại hạ muốn đoạt ba chức chương môn rồi làm chơi .

Nàng vừa nói câu này , bọn Chu Thiết Tiêu đều biến sắc .

Tần Nại Chi vòng tay cười khanh khách hỏi :

- Chương môn Vi Đà Môn phái Thiếu Lâm và Vạn Hạc Thành đại ca có mối giao tình mấy chục năm với tại hạ , không hiểu tại sao y lại truyền ngôi chương môn cho cô nương ?

Viên Tử Y đáp :

- Vạn đại gia chết rồi . Sư đệ y là Lưu Hạc Chân đánh không nổi tại hạ . Ba tên đồ đệ lại càng vô dụng . Sau khi phân cao thấp bằng đao thương quyền cước , dù họ chẳng muốn nhường chương môn thì cũng phải nhường . Tần lão sư ! Bây giờ tại hạ hãy lĩnh giáo công phu Bát Cực Quyền của lão sư trước rồi sẽ cùng ba vị Chu lão sư , Vương lão sư , Chử lão sư trao đổi chiêu thức . Viên Tử Y có làm được tổng chương môn mười nhà thì đến dự cuộc đại hội các chương môn nhân trong thiên hạ mới thật vẻ vang .

Nàng nói mấy câu này là coi bọn Chu , Tần , Vương , Chử không vào đâu .

Nghe nàng khiêu chiến , bọn Chu Thiết Tiêu , Vương Kiếm Anh đều là hảo hán nổi danh võ lâm thì dù có mất mạng đường tr Wongf cũng không thể lùi bước .

Chu Thiết Tiêu lên tiếng :

- Trong Ứng Trảo Nhận Hành môn , bọn đồ đệ không ra gì , chưa học nổi một phần mười công phu của tiên sư . Nếu cô nương chịu cho lãnh giáo thì tệ phái từ trên xuống dưới đều lấy làm vinh hạnh . Có điều bọn sư huynh đệ của tại hạ đã luyện công phu của tiên sư nên không hiểu võ công của phái khác .

Viên Tử Y cười đáp :

- Cái đó đã hửn . Nếu tại hạ không hiểu võ công của Ứng Trảo Nhận Hành Môn thì đòi làm chưởng môn phái này thế nào được ? Xin Chu lão sư cứ yên tâm .

Chu Thiết Tiêu và Tăng Thiết Âu giận xám mặt lại đưa mắt nhìn nhau nghĩ bụng :

- Dù là những tay cao thủ tuyệt đỉnh cũng chưa một ai coi thường Ứng Trảo Nhận Hành môn . Con nha đầu này ý vào ai mà dám đến kinh thành ngang ngược ?

Tân Nại Chi biết rằng đêm nay không động thủ không xong . Lão vừa được coi võ công của Viên Tử Y tương đương với Hồ Phi . Lão không ngoan tính kế nhường nàng đấu trước với bọn Chu , Vương cho hao tổn hơi sức rồi lão mới nhảy ra để chiếm phần tiện nghi . Là tay giáo quyết nhất trong đám quần hùng hiện diện ở đây , lão lên tiếng :

- Chu lão sư ! Vương lão sư ! bản lãnh của hai vị cao thâm hơn tiểu đệ nhiều . Tiểu đệ xin ẩn ở phía sau .

Viên Tử Y cười nói :

- Tân đại gia không nói tại hạ cũng biết là võ công của đại gia không bằng hai vị kia , vì thế mà tại hạ cũng cần lựa người yếu đánh trước . Bên ngoài đất cỏ trơn lấm , chúng ta vào trong lương đình tỷ đấu . Nào ! Mời đại gia !

Thân hình thấp thoáng nàng vọt vào trong đình . Hai chân đứng vững rồi hạ thấp vai xuống . Năm ngón tay chia ra . Lòng bàn tay hướng lên trên như người đỡ lấy vật ở trước bụng dưới . Đó chính là chiêu Hoài Trung Bảo Nguyệt lúc khai diễn Bát Cực Quyền .

Tân Nại Chi giật mình lẩm nhẩm :

- Võ công của bản phái không lưu truyền rộng rãi ra ngoài nhưng chiêu Hoài Trung Bảo Nguyệt này , hạ thấp vai bên trái , nhô cao vai bên phải . Tay trái để chênh chéch , tay mặt để ngay gấn . Hiển nhiên thị đã được chân truyền của bản phái , không hiểu thị học ở đâu ra ?

Trong lòng nghĩ vậy nhưng người ngoài mặt vẫn điềm nhiên , lão nói :

- Đã thế để tiểu lão khuôn dọn bàn ghế để cho khỏi vướng chân tay .

Viên Tử Y đáp :

- Tàn lão sư nói thế là sai . Quyền pháp của bản môn gồm có Phiên Thủ , Diệp Tuyên , Thốn Khẩu , Đẩu Chuyển gọi là Bát cực . Tám thức là Lâu , Đã , Đàng , Phong , Thích , Đàm , Tảo , Quái biến hóa thành Thiểm , Trường , Dục , Đóa , Cầu , Thiết , Bế , Bát kêu bằng Bát Sát . Bốn mươi chín đường Bát Cực Quyền diệu ở chỗ lẩn lượm . Nếu còn sợ bàn ghế làm vướng chân tay thì gặp lúc chiến đấu liền mạng với địch nhân , chẳng lẽ cũng xin họ khuôn dọn bàn ghế trước hay sao ?

Nàng thuyết một phen nhưng chường ôm giáo huấn đồ đệ mà về các pháp thuyết trong Bát Cực Quyền lại không sai một chữ nào .

Tàn Nại Chi đỏ mặt lên co lưng lại nhảy lên đình ra chiêu Thôi Sơn Thủ Thức đánh tới .

Viên Tử Y lắc đầu không đỡ gạt , chỉ bước qua mé tả một bước .

Trước mặt Tàn Nại Chi là một cái bàn cản trở , pháy chường của lão không đẩy được tới người nàng . Nhưng lão biến chiêu rất thần tốc phóng ra liền ba tuyệt chiêu là Trử Bộ Phiên Diệp Truy , Diệu Tử Phiên Thân , Phách Quái Chường .

Viên Tử Y khế đưa chân phải lên . Tay trái đặt chéo trên tay mặt đánh tới xoáy ra thành dương quyền , đoạn quay lại biến thành âm quyền đánh nhanh như chớp . Đó chính là chiêu Song Đả Kỳ Môn trong Bát Cực Quyền .

Chiêu này đánh ra lẹ quá , Tàn Nại Chi không kịp đề phòng vội nghiêng mình đi né tránh .

Bình một tiếng . Người lão đụng phảo bàn khiến cho ba chung trà lật đi rớt xuống .

Viên Tử Y cười nói :

- Coi chừng !

Nàng tiếp tục xoay tả vòng hữu phóng quyền đánh ra như mưa .

Tàn Nại Chi hết sức đỡ gạt . Lão thấy nàng phát huy quyền pháp của bản môn lúc nhanh lúc chậm , nghiêng tả lảnh hữu nhưng không giống công phu của bản môn .

Viên Tử Y hỏi :

- Sao lão sư chỉ đón đỡ chứ không phản kích ? Bát Cực Quyền đâu có phải là một môn chịu đựng người đánh ?

Tàn Nại Chi không nhẫn nại được nữa quát mắng :

- Tiểu tiện nhân !

Lão ra chiêu Thanh Long Xuất Thủy . Tay trái chĩa ra làm móc câu , tay phải nắm lại thành quyết đánh ra .

Viên Tử Y đối phó bằng chiêu Tòa Thủ Tấn Quyền . Đột nhiên nàng co khuỷu tay phải lại xoay tay nắm lấy cổ tay Tàn Nại Chi bắt quặt ra sau lưng đè lão xuống mặt bàn . Miệng lão để trúng vào chung trà . Nàng quát :

- Uống trà đi !

Nàng sử Phân Cân Thác Cốt Thủ một cách bình thường chẳng có chi kỳ lạ , tưởng chừng bất cứ môn phái nào cũng luyện được . Có điều nàng ra tay cực kỳ thần tốc , ngón tay nàng vừa đụng vào cổ tay Tần Nại Chi đã làm cho toàn thân lão bị kiềm chế . Lão vừa kinh hãi vừa tức giận , lại thóa mạ :

- Tiểu tiện nhân !

Hai tay Viên Tử Y tăng gia kinh lực . Bỗng nghe một tiếng lách tách . Xương bả vai Tần Nại Chi liền bị trật khớp .

Nàng buông cổ tay lão ra ngồi xuống ghế tròn tùm tùm cười lạt hỏi :

- Lấp có những ngôi chưởng môn hay không ?

Tần Nại Chi đau điếng người , trán toát mồ hôi lạnh , không nói nửa lời rảo bước ra khỏi đình .

Vương Kiếm Anh một tay đỡ cánh tay phải cho lão còn một tay nắm cổ . Hắn kéo ra rồi đưa vào để lấp lại khớp xương . Miệng hắn nói :

- Công phu Bát Cực Quyền của Viên cô nương quả nhiên thần diệu phi thường . Bây giờ tại hạ xin lãnh giáo môn Bát Quái Chưởng của cô .

Dứt lời hắn tiến vào trong đình .

Viên Tử Y thấy bộ pháp của hắn ngưng trọng vững vàng biết là gặp phải tay kinh địch .

Nguyên những người luyện Du Thân Bát Quái Chưởng tất nhiên bộ pháp hơi hợt nhẹ nhàng đi đường tựa chân không chấm đất nhưng cước bộ của Vương Kiếm Anh cực kỳ trầm trọng làm cho cát bụi tung bay lại là người có căn bản kiên cường trọng từ chí khinh cũng như từ khinh chí trọng . Viên Tử Y biết lão đã luyện mấy chục năm công lực , nàng chẳng thể bì kịp .

Hồ Phi tiến vào trong đình bưng lấy chung trà nhấp một hớp khẽ nói rỉ tay cô :

- Cha nay lợi hại lắm ! Cô nương chớ khinh địch .

Mắt nhìn xuống , nàng khẽ đáp :

- Tiểu muội đã làm hư đại sự của đại ca nhiều lần mà đại ca không giận tiểu muội ư ?

Nàng hỏi câu này , Hồ Phi khó nổi trả lời . Nàng đã liên tiếp ba lần cứu thoát Phụng Thiên Nam khỏi bàn tay mình mà bảo là không giận thì thật vô lý . Còn bảo oán trách nàng thì ai có điều băn khoăn . Cặp song thủ của nàng vô tình mà hóa hữu tình khiến chàng khôn bề mở miệng .

Viên Tử Y thấy Hồ Phi tiến vào đình dặn mình đề phòng lòng nàng được an ủi rất nhiều . Tinh thần phấn khởi , nàng khẽ đáp :

- Đại ca cứ yên tâm .